

ROMÂNIA		
Înalta Curte de Casație și Justiție		
Secția <u>III</u> nr. <u>4</u>		
Intrare dosar nr.	<u>101</u>	
Anul <u>2025</u> luna <u>03</u> ziua <u>07</u>		

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Str. I.C.Brătianu, nr.1, Alba Iulia, jud.Alba, cod postal 510118 Tel. 0258-810289, 0258-810293 Fax. 0258-810286 e-mail: ca-albaiulia@just.ro site: www.curteadeapelalbaiulia.ro

Nr. 86/04.03.2025

Către,
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Stimată doamnă președinte, judecător Corina Alina Corbu

În conformitate cu dispozițiile art. 471 Cod procedură penală și ale art. 18 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, Curtea de apel Alba Iulia, prin Hotărârea Colegiului de Conducere nr. 7 din data de 3 martie 2025 s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu un recurs în interesul legii, cu privire la problema de drept: „*Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție (DGA) au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent, exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005 sau și în alte cauze, conform delegării?*”.

Totodată, vă informăm, că potrivit dispozițiilor art. 473 alin. 9 Cod procedură penală și art. 17 alin. 1 lit. g din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, domnul judecător Andrei Nistor, din cadrul Secției penale a Curții de Apel Alba Iulia, a fost desemnat de către Colegiul de conducere să susțină recursul în interesul legii.

Față de cele menționate, vă înaintăm materialul întocmit, precum și copia conformă cu originalul a Hotărârii nr. 7/2025 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Alba Iulia.

Cu deosebită considerație,

Președintele
Curții de Apel Alba Iulia

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
DOSAR Nr. 1557
ziua 28. FEB. 2025 anul
Registrator

Către,

PREȘEDINTELE CURȚII DE APEL ALBA IULIA,
COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL ALBA IULIA

REFERAT

Privind înaintarea către,

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

În temeiul art. 471 Cod procedură penală, a unei cereri de

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

Cu privire la competența organelor de cercetare penală ale poliției judiciare care își desfășoară activitatea în cadrul Direcției Generale Anticorupție (DGA) de a desfășura acte de cercetare penală ca urmare a delegării dispuse de procuror,

Vizând următoarea problemă de drept :

„Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție (DGA) au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent, exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005 sau și în alte cauze, conform delegării?”.

Examenul jurisprudenței actuale în materie a evidențiat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005 coroborat cu art. 324 Cod procedură penală.

- I. **Într-o primă orientare jurisprudențială**, s-a considerat că lucrătorii poliției judiciare din cadrul DGA au competența să efectueze, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse prin delegare de procurorul competent **doar în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005**, respectiv *”infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de personalul Ministerului Administrației și Internelor”*.

Principalele argumente în sprijinul acestei prime orientări sunt după cum urmează:

- Art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005 prevede o competență specială a DGA, determinată de calitatea persoanei cercetate și această competență trebuie respectată inclusiv cu ocazia delegării dispuse de către procuror, altminteri având loc o deturnare a scopului normelor legale care au stat la baza înființării acestei structuri specializate.

- Teza potrivit căreia textul ar limita competența DGA numai atunci când are calitatea de organ de cercetare penală, dar nu ar institui aceeași limită când DGA efectuează acte de urmărire penală prin delegare este greșită, întrucât infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 sunt, toate, în competența de urmărire penală a procurorului (art. 22 din Legea nr. 78/2000).

- Nu există vreo ipoteză în care, cercetându-se infracțiuni prevăzute de Legea nr. 78/2000, DGA să aibă competența de a efectua cercetarea penală. Așadar, textul din OUG nr. 120/2005 nu poate avea în vedere o asemenea inexistentă ipoteză, trebuind să admitem că el nici nu se poate referi decât la actele de urmărire penală efectuate ca urmare a delegării dispuse de procuror. Prin urmare, limita în privința persoanelor (angajați ai M.A.I.) și infracțiunilor (prevăzute de Legea nr. 78/2000) se aplică acestor acte, efectuate prin delegare, de vreme ce sunt singurele cărora textul le este aplicabil.

- Procurorul nu poate delega efectuarea unor acte de urmărire penală în temeiul art. 324 alin. 3 Cod procedură penală, decât cu respectarea dispozițiilor legale **primare** speciale, în cazul de față, fără a încălca dispozițiile art. 1 alin. 2 din OUG 120/2005.

- Curtea Constituțională, în Decizia nr. 674/2016 (M. Of. nr. 194/2017), a arătat că Direcția Generală anticorupție este o **structură specializată** în prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu al Ministerului Internelor și Reformei Administrative, având, astfel, **competența** de a desfășura acte de cercetare penală **numai în ceea ce privește o anumită categorie de fapte**, săvârșite exclusiv de persoane încadrate în cadrul aparatului acestui minister.

- Argument privind succesiunea de legi în timp, respectiv faptul că OUG nr. 59/2013, care elimina criteriul de competență după calitatea persoanei permițând DGA să efectueze acte de urmărire penală privind orice persoane, a fost respinsă prin Legea nr. 324/2013.

Această primă orientare jurisprudențială se regăsește în hotărâri pronunțate de (ANEXA 1):

- Curtea de Apel Cluj (Încheierea penală nr. 536/14.11.2024 pronunțată în dos. nr. 1765/112/2024/a1; Încheierea penală nr. 59/17.02.2023 pronunțată în dos. nr. 2908/100/2021/a1),

- Curtea de Apel Alba Iulia (Încheierea penală nr. 153/09.09.2024 pronunțată în dos. nr. 1246/85/2023/a1),

- Curtea de Apel Galați (Încheierea penală din data de 23.10.2020 pronunțată în dos. nr. 468/91/2020/a1).

- Curtea de Apel București (Încheierea penală din data de 12.04.2024 pronunțată în dos. nr. 14451/3/2021/a1 (1989/2023)

- Tribunalul București (Încheierea penală din data de 11.11.2024 pronunțată în dos. nr. 32889/301/2023/a1).

II. În a doua orientare jurisprudențială, s-a considerat că lucrătorii poliției judiciare din cadrul DGA au competența să efectueze, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse prin delegare de procurorul competent și în alte cauze decât cele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005.

Principalele argumente în sprijinul acestei a doua orientări sunt după cum urmează:

- Considerentele deciziei ÎCCJ nr. 21 din 7 iulie 2020, prin care s-a reținut că

(...) cu privire la competența organelor de cercetare penală este statuat de către legiuitor că organele de cercetare penală ale poliției judiciare efectuează urmărirea penală pentru orice infracțiune care nu este dată, prin lege, în competența procurorului, Codul de procedură penală prevăzând de asemenea că atribuțiile organelor de cercetare penală ale poliției judiciare sunt îndeplinite de lucrători specializați din Ministerul Administrației și Internelor anume desemnați în condițiile legii speciale, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori avizul procurorului desemnat în acest sens.

(...) în cauzele în care competența de efectuare a urmăririi penale este a procurorului analiza legalității administrării probelor se face prin raportare la această competență, și nu a organului de cercetare penală, care nu are nicio competență în efectuarea urmăririi penale.

În fapt, ceea ce interesează într-o astfel de analiză este existența actului de delegare al procurorului competent, calitatea de lucrători ai poliției judiciare a celor delegați și volumul actelor de urmărire penală delegate, întrucât procurorul poate delega doar organelor de cercetare penală ale poliției judiciare și poate delega efectuarea numai a anumitor acte de urmărire penală, fiind evident că procurorul nu poate delega efectuarea tuturor actelor de urmărire penală (de exemplu, procurorul să efectueze personal doar acele acte de urmărire penală pe care legea i le impune expres, iar restul actelor să fie efectuate prin delegare de lucrători de poliție judiciară).

Așadar, dacă procurorii ce efectuează urmărirea penală în cauze de corupție privind personalul Ministerului Administrației și Internelor nu ar delega pentru efectuarea anumitor acte lucrătorii de poliție judiciară ce își exercită atribuțiile în cadrul Direcției Generale Anticorupție, aceștia nu ar mai avea de dus la îndeplinire nicio dispoziție în materie procesual penală, deci nu ar mai îndeplini atribuții ce îi sunt conferite de Codul de procedură penală.

În egală măsură, interpretarea în sensul că organele de cercetare penală ale poliției judiciare care își desfășoară activitatea în cadrul Direcției Generale Anticorupție ar avea o competență exclusivă, în sens procesual, ar însemna negarea competenței atribuite exclusiv procurorului de a cerceta infracțiunile de corupție comise de orice persoane și de a nega garanțiile constituționale conferite procurorului în exercitarea funcției judiciare încredințate.

Or, efectuarea urmăririi penale de către procuror este o garanție suplimentară de legalitate și temeinicie, prin implicarea nemijlocită a procurorului în efectuarea activităților de urmărire penală, în considerarea pregătirii specifice a acestuia, care poate prelua orice dosar, în limitele stabilite de normele de competență ori poate delega, prin ordonanță, efectuarea anumitor acte de urmărire penală organelor de cercetare penală ale poliției judiciare.

A nega această garanție echivalează cu negarea principiului legalității, întrucât fiind investit prin lege să efectueze personal urmărirea penală în cazul anumitor categorii de infracțiuni, doar procurorul este cel care poate decide dacă delegă și căror organe de cercetare penală ale poliției judiciare delegă efectuarea anumitor acte, așa încât normele de organizare și funcționare ale unor structuri specializate ale Ministerului Administrației și Internelor, în cadrul cărora funcționează și lucrători ai poliției judiciare, nu pot schimba această competență și nu pot interfera decât nelegal în activitatea procurorului” (s.ns.).

- Această interpretare dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 21/2020, nu se află în contradicție cu considerentele deciziei nr. 674/17.11.2016 Curții Constituționale (care, de altfel, este una de respingere ca inadmisibilă a sesizării, neavând caracter obligatoriu în ceea ce privește considerentele).

Instanța de contencios constituțional a avut în vedere doar prima dintre ipotezele textului legal, respectiv aceea în care lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție efectuează acte de cercetare penală, nu și aceea în care aceștia sunt delegați de procuror.

Dispoziția legală prevăzută în art.1 alin.2 teza I din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.120/2005 și interpretarea dată acesteia de către Curtea Constituțională a României au în vedere limitele competenței Direcției Generale Anticorupție de a efectua acte de cercetare penală, competență circumscrisă la personalul Ministerului Afacerilor Interne care a săvârșit una dintre infracțiunile prevăzute de Legea nr.78/2000. Cât privește însă actele efectuate prin delegare dispusă de către procuror, acestea nu sunt limitate la ipoteza respectivelor infracțiuni de corupție și nici la calitatea de personal al ministerului sus-menționat.

- Dispozițiile în art.14 alin.2 din Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției Generale Anticorupție (Ordin nr.158/2017 din 19 decembrie 2017) în care sunt detaliate

atribuțiile acesteia, Direcția având printre alte atribuții și pe aceea de a desfășura activități de cercetare penală, în baza ordonanței de delegare emise de procuror.

Pe cale de consecință, lucrătorii de poliție din cadrul DGA sunt lucrători ai poliției judiciare și au calitatea de organe de cercetare penală ai poliției judiciare, așa încât actele de urmărire penală efectuate de către aceștia, în baza dispoziției procurorului, nu sunt afectate de nulitate absolută, chiar în situația în care inculpații sunt persoane care nu fac parte din personalul Ministerului Administrației și Internelor.

- Nu există o normă procesual penală prin care să se fi limitat ori interzis organelor de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție să poată, ca urmare a delegării dispuse în temeiul art. 324 alin. 3 Cod procedură penală, efectua acte de urmărire penală și în alte cauze penale decât cele prevăzute în art. 1 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005, iar în lipsa unor norme speciale derogatorii se aplică norma generală, care permite delegarea oricărui organ de cercetare penală al poliției judiciare.

Atunci când legiuitorul a dorit să limiteze actele ce pot fi efectuate prin delegare de către un organ de cercetare penală al poliției judiciare a prevăzut această limitare în mod expres. Astfel sunt dispozițiile art. 10 alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare, în care s-a prevăzut că „Ofițerii și agenții de poliție judiciară pot efectua numai acele acte de cercetare penală dispuse de procurorii Direcției Naționale Anticorupție” (referitor la ofițerii de poliție ce funcționează în cadrul D.N.A.-poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție).

În consecință, lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție au o competență exclusivă în cauzele penale prevăzute în art. 1 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005, fiind singurii care pot efectua în aceste cauze acte de cercetare penală dispuse de procurorul competent, dar pot efectua, prin delegarea dispusă în temeiul art. 324 alin. 3 Cod procedură penală, acte de urmărire penală și în alte cauze, având în vedere faptul că prin ordonanța de delegare a procurorului, competența de a efectua urmărirea penală în cauză nu a fost transferată ofițerului de poliție judiciară din cadrul Direcției Generale Anticorupție, actele de urmărire penală întocmite de acesta fiind efectuate în numele procurorului care a dat dispoziția scrisă. Prin delegare practic se transmite dreptul de a efectua un act procedural unui organ competent teritorial, dar necompetent funcțional să efectueze în cauză urmărirea penală.

Opinia contrară, în sensul că lucrătorii de poliție judiciară din cadrul unei anumite structuri a Ministerului Afacerilor Interne ar avea vreo competență legală în efectuarea urmăririi penale în cauzele date prin lege în competența de efectuare obligatorie a urmăririi penale de către procuror, este eronată, întrucât actul de delegare nu conferă organului delegate nicio competență (personală ori materială), ci reprezintă o exercitare a competenței exclusive a procurorului, care poate delega sau poate efectua el însuși întreaga urmărire penală. Doar procurorul este cel care poate decide dacă delegă și căror organe de cercetare penală ale poliției judiciare delegă efectuarea anumitor acte de urmărire penală ori le efectuează el însuși, fără ca normele de organizare și funcționare ale unor structuri ale Ministerului Afacerilor Interne în cadrul cărora funcționează și lucrători ai poliției judiciare să fie incidente.

Direcția Generală Anticorupție este o categorie distinctă de organe de cercetare penală, care funcționează după regulile poliției judiciare, similar cu celelalte structuri de poliție judiciară din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, și anume: Inspectoratul General al Poliției Române (Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, cu modificările și completările ulterioare) și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră Române (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, aprobată cu modificări prin Legea nr. 81/2002, cu modificările și completările ulterioare).

Astfel, prin numirea în corpul poliției judiciare, cu avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau al procurorului anume desemnat de

acesta, lucrătorii Direcției Generale Anticorupție primesc o competență materială generală de a efectua acte de cercetare penală.

- Interpretarea istorică a actelor normative incidente, DGA fiind înființată în momentul în care combaterea corupției constituia o prioritate de dată recentă a Ministerului Public și având nu doar atribuții de poliție judiciară, ci și de prevenire a corupției. Cu atât mai mult nu se poate discuta despre o încălcare a normelor privind competența, în situația în care urmărirea penală se efectuează obligatoriu de procuror, iar lucrătorii de poliție judiciară sunt doar delegați pentru anumite acte

Această a doua orientare jurisprudențială se regăsește în hotărâri pronunțate de (ANEXA 2):

Curtea de Apel Târgu Mureș (încheierea penală nr. 42/27.03.2024 dos. nr. 2675/102/2023/a1)

Curtea de Apel Brașov (încheierea penală nr. 51/04.03.2024 dos. nr. 3945/62/2023/a1)

Curtea de Apel Oradea (încheierea penală nr. 55/23.06.2022 dos. nr. 780/111/2022/a1; încheierea penală nr. 144/16.11.2023 dosar nr. 4612/111/2021/a1)

Curtea de Apel Timișoara (încheierea penală nr. 104/27.05.2024 dos. nr. 359/30/2024/a1; încheierea penală nr. 130/25.06.2024 dos. nr. 1312/30/2023/a1; încheierea penală nr. 49/18.03.2024 dos. nr. 4216/30/2023/a1, decizia penală nr. 112/29.06.2020 dos. nr. 536/115/2020/a1)

Curtea de Apel București (încheierea penală nr. 254/02.06.2021 dos. nr. 1349/122/2020/a1 (1300/2021))

Curtea de Apel Cluj (încheierea penală nr. 240/06.06.2024 dos. nr. 940/84/2023/a1; încheierea penală din 14.06.2023 dos. nr. 99/117/2023/a1)

Curtea de Apel Alba Iulia (încheierea penală nr. 24/13.02.2024 dos. nr. 3459/107/2023/a1; încheierea penală nr. 1/03.01.2020 dos. nr. 2020/85/2019/a1; încheierea penală nr. 110/22.10.2020 dos. nr. 879/85/2020/a1)

Tribunalul București (încheierea penală nr. 95/06.04.2021 dos. nr. 10557/306/2019/a1)

Curtea de Apel Pitești (încheierea penală nr. 15/18.01.2024 dos. nr. 2192/90/2023/a1)

Curtea de Apel Craiova (încheierea penală nr. 48/17.06.2024 dos. nr. 790/63/2023/a1)

DISPOZIȚII LEGALE RELEVANTE ÎN LĂMURIREA PROBLEMEI DE DREPT :

OUG nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Art. 1 alin. 2:

"Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției generale anticorupție au competența să efectueze, în condițiile prevăzute de lege, activități de prevenire și descoperire, precum și actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent privind infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de personalul Ministerului Administrației și Internelor."

Ordinul nr. 158/2017 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției Generale Anticorupție:

"Art. 1 - (1) Direcția Generală Anticorupție, denumită în continuare direcția generală, înființată prin Legea nr. 161/2005 privind stabilirea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea corupției în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, își desfășoară activitatea în baza prevederilor art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 383/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Direcția generală este structura Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare MAI, cu personalitate juridică, specializată în prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului MAI, fiind organizată la nivel central și teritorial.

Art. 2 - (1) Direcția generală are competență materială specială ce vizează infracțiunile de corupție prevăzute de art. 289 - 292 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de personalul MAI.

(2) Direcția generală este în subordinea nemijlocită a ministrului afacerilor interne."

Art. 14 alin. 2 lit. e):

"(2) Direcția generală îndeplinește, în condițiile prevăzute de actele normative în vigoare, următoarele atribuții principale:

e) desfășoară activități de cercetare penală, în baza ordonanței de delegare emise de procuror;"

Legea nr. 161/2005 privind stabilirea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea corupției în cadrul Ministerului Administrației și Internelor:

"Art. 1 - La articolul 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 28 iunie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările ulterioare, după alineatul (2) se introduc două alineate noi, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

"(3) În cadrul aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor se înființează Direcția generală anticorupție, ca structură specializată pentru prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu.

(4) Direcția generală anticorupție este subordonată direct ministrului administrației și internelor."

Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare;

O.U.G. nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și internelor:

"Art. 11 - (1) În domeniul administrației publice, instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Ministerului Administrației și Internelor sunt: Institutul Național de Administrație, Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, Autoritatea pentru urmărirea aplicării unitare a Legii nr. 10/2001, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor, Direcția Generală de Pașapoarte, Arhivele Naționale.

(2) Structurile de ordine și siguranță publică din subordinea Ministerului Administrației și Internelor sunt: Poliția Română, Jandarmeria Română, Poliția de Frontieră Română, Autoritatea pentru străini, Oficiul Național pentru Refugiați, Direcția Generală de Informații și Protecție Internă, Grupul Special de Protecție și Intervenție "Acvila" și Unitatea Specială de Aviație. Acestea au în componere unități centrale de specialitate, care pot avea în subordine, la nivel teritorial, inspectorate, comandamente, direcții generale, direcții, servicii, mari unități, unități și/sau subunități operative, de instrucție, medicale și de învățământ, precum și de asigurare a acțiunilor. Direcția Generală de Informații și Protecție Internă este structura specializată a Ministerului Administrației și Internelor în obținerea, verificarea, prelucrarea,

stocarea, protecția informațiilor clasificate, precum și valorificarea informațiilor și datelor necesare realizării atribuțiilor ce revin ministerului.

(3) În cadrul aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor se înființează Direcția generală anticorupție, ca structură specializată pentru prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu.

(4) Direcția generală anticorupție este subordonată direct ministrului administrației și internelor.”

OUG nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative:

Art. 10 alin. (4)

”Direcția generală anticorupție este structura specializată a ministerului pentru prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu.”

Art. 324 Cod procedură penală:

” (1) Urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror în cazurile prevăzute de lege

(2) Procurorul poate dispune preluarea oricărei cauze în care exercită supravegherea, indiferent de stadiul acesteia, pentru a efectua urmărirea penală.

(3) În cazurile în care procurorul efectuează urmărirea penală, poate delega, prin ordonanță, organelor de cercetare penală efectuarea unor acte de urmărire penală.”

JURISPRUDENȚA CURȚII CONSTITUȚIONALE A ROMÂNIEI CARE AR PUTEA PREZENTA RELEVANȚĂ PRIN RAPORTARE LA PROBLEMA DE DREPT SUPUSĂ ANALIZEI

Decizia nr. 674/2016 (M. Of. nr. 194/2017)

”26. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile, a căror constituționalitate este contestată, acordă unui serviciu specializat, subordonat politic, atribuții de poliție judiciară, cu consecințe în actul de justiție și în fazele premergătoare procesului penal, Curtea reține că, potrivit art. 55 din Codul de procedură penală, organele de urmărire penală sunt procurorul, organele de cercetare penală ale poliției judiciare și organele de cercetare penală speciale. Potrivit art. 1 din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 24 aprilie 2014, poliția judiciară este organizată și funcționează în cadrul structurilor specializate ale Ministerului Afacerilor Interne, iar, potrivit art. 4 din același act normativ, organele de cercetare ale poliției judiciare sunt organizate și funcționează în structura aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în structura Inspectoratului General al Poliției Române, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Române și a unităților teritoriale ale acestora.

27. Totodată, Curtea observă că funcționează ca organe de cercetare ale poliției judiciare lucrători specializați din Ministerul Afacerilor Interne anume desemnați de ministrul afacerilor interne, cu avizul favorabil al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care își desfășoară activitatea sub autoritatea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau sunt desemnați și funcționează în alt mod, potrivit unor legi speciale. De asemenea, art. 55 alin. (4) din Codul de procedură penală prevede că atribuțiile organelor de cercetare penală ale poliției judiciare sunt îndeplinite de lucrători specializați din Ministerul Afacerilor Interne anume desemnați în condițiile legii speciale, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori avizul procurorului desemnat în acest sens.

28. În ceea ce privește desfășurarea activității de urmărire penală, Curtea reține că organele de cercetare penală din cadrul Direcției generale anticorupție își desfășoară activitatea de urmărire penală sub conducerea și supravegherea procurorului, potrivit art. 55 alin. (6) din Codul de procedură penală. În acest sens, dispozițiile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 dispun în sensul că lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției generale anticorupție au competența să efectueze actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent privind infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de personalul Ministerului Afacerilor Interne. Astfel, apreciem că, deși în desfășurarea celorlalte activități profesionale, altele decât activitatea de urmărire penală, polițiștii din cadrul poliției judiciare se subordonează ofițerilor ierarhici, în ceea ce privește activitatea de urmărire penală, aceștia se află sub conducerea și controlul nemijlocit al procurorului.

(...)

” 31. În ceea ce privește critica potrivit căreia se realizează o extindere nejustificată a competenței Direcției generale anticorupție în sensul instrumentării de către aceasta a unor fapte săvârșite de persoane care nu fac parte din personalul Ministerului Administrației și Internelor, Curtea apreciază că nici aceasta nu poate fi primită. Din analiza reglementărilor în vigoare, Curtea observă, astfel cum s-a arătat anterior, că **Direcția generală anticorupție este o structură specializată în prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu al Ministerului Internelor și Reformei Administrative, având, astfel, competența de a desfășura acte de cercetare penală numai în ceea ce privește o anumită categorie de fapte, săvârșite exclusiv de persoane încadrate în cadrul aparatului acestui minister.**

32. În acest context, Curtea reține că autorul excepției critice, de fapt, modul de aplicare a dispozițiilor de lege criticate, apreciind că Direcția generală anticorupție nu putea efectua cercetarea penală în cazul său, deoarece nu făcea parte din personalul Ministerului Administrației și Internelor. Cu alte cuvinte, acesta critică nerespectarea dispozițiilor privitoare la competența după calitatea persoanei în cazul cercetării penale efectuate cu privire la persoana sa. Or, potrivit art. 280 alin. (1) din Codul de procedură penală, încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului în condițiile prevăzute expres de acest act normativ, autorul excepției având posibilitatea, potrivit art. 282 din Codul de procedură penală, ca, până la închiderea procedurii de cameră preliminară, să invoce nulitatea respectivelor acte.” (s.ns.).

JURISPRUDENȚA ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE A ROMÂNIEI CARE AR PUTEA PREZENTA RELEVANȚĂ PRIN RAPORTARE LA PROBLEMA DE DREPT SUPUSĂ ANALIZEI

Decizia ÎCCJ nr. 21 din 7 iulie 2020, referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept.

„În realitate, în esență, întrebarea formulată pornește de la analiza legalității administrării probatoriului în procedura de cameră preliminară prin raportare la competența organului de urmărire penală, însă întrebarea nu urmărește lămurirea unei astfel de chestiuni de drept, ci competența de a efectua acte de cercetare penală în cauzele de corupție a lucrătorilor poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție.

(...) cu privire la competența organelor de cercetare penală este statuat de către legiuitor că organele de cercetare penală ale poliției judiciare efectuează urmărirea penală pentru orice infracțiune care nu este dată, prin lege, în competența procurorului, Codul de procedură penală prevăzând de asemenea că atribuțiile organelor de cercetare penală ale poliției judiciare sunt îndeplinite de lucrători specializați din Ministerul Administrației și Internelor anume desemnați în condițiile legii speciale, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori avizul procurorului desemnat în acest sens.

(...) în cauzele în care competența de efectuare a urmăririi penale este a procurorului analiza legalității administrării probelor se face prin raportare la această competență, și nu a organului de cercetare penală, care nu are nicio competență în efectuarea urmăririi penale.

În fapt, ceea ce interesează într-o astfel de analiză este existența actului de delegare al procurorului competent, calitatea de lucrători ai poliției judiciare a celor delegați și volumul actelor de urmărire penală delegate, întrucât procurorul poate delega doar organelor de cercetare penală ale poliției judiciare și poate delega efectuarea numai a anumitor acte de urmărire penală, fiind evident că procurorul nu poate delega efectuarea tuturor actelor de urmărire penală (de exemplu, procurorul să efectueze personal doar acele acte de urmărire penală pe care legea i le impune expres, iar restul actelor să fie efectuate prin delegare de lucrători de poliție judiciară).

Așadar, dacă procurorii ce efectuează urmărirea penală în cauze de corupție privind personalul Ministerului Administrației și Internelor nu ar delega pentru efectuarea anumitor acte lucrătorii de poliție judiciară ce își exercită atribuțiile în cadrul Direcției Generale Anticorupție, aceștia nu ar mai avea de dus la îndeplinire nicio dispoziție în materie procesual penală, deci nu ar mai îndeplini atribuții ce îi sunt conferite de Codul de procedură penală.

În egală măsură, interpretarea în sensul că organele de cercetare penală ale poliției judiciare care își desfășoară activitatea în cadrul Direcției Generale Anticorupție ar avea o competență exclusivă, în sens procesual, ar însemna negarea competenței atribuite exclusiv procurorului de a cerceta infracțiunile de corupție comise de orice persoane și de a nega garanțiile constituționale conferite procurorului în exercitarea funcției judiciare încredințate.

Or, efectuarea urmăririi penale de către procuror este o garanție suplimentară de legalitate și temeinicie, prin implicarea nemijlocită a procurorului în efectuarea activităților de urmărire penală, în considerarea pregătirii specifice a acestuia, care poate prelua orice dosar, în limitele stabilite de normele de competență ori poate delega, prin ordonanță, efectuarea anumitor acte de urmărire penală organelor de cercetare penală ale poliției judiciare.

A nega această garanție echivalează cu negarea principiului legalității, întrucât fiind investit prin lege să efectueze personal urmărirea penală în cazul anumitor categorii de infracțiuni, doar procurorul este cel care poate decide dacă delegă și căror organe de cercetare penală ale poliției judiciare delegă efectuarea anumitor acte, așa încât normele de organizare și funcționare ale unor structuri specializate ale Ministerului Administrației și Internelor, în cadrul cărora funcționează și lucrători ai poliției judiciare, nu pot schimba această competență și nu pot interfera decât nelegal în activitatea procurorului” (s.ns.).

OPINII EXPRIMATE CU PRIVIRE LA TEME SIMILARE:

Prima orientare jurisprudențială menționată mai sus (competența DGA limitată la cauzele prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005) a fost agreată, cu majoritate, la Întâlnirea procurorilor șefi de secție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al parchetelor de pe lângă curțile de apel București, 9-10 martie 2020.

A doua orientare jurisprudențială menționată mai sus (competența DGA conform delegării, chiar și în alte cauze decât cele prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005) a fost agreată, cu majoritate, la:

- Întâlnirea președinților secțiilor penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel cu procurorii șefi secție urmărire penală de la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, structurilor specializate DNA și DIICOT și al parchetelor de pe lângă curțile de apel, București, 18 mai 2018.
- Întâlnirea procurorilor șefi de secție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a

Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al parchetelor de pe lângă curțile de apel, online, 5-6 decembrie 2024

Menționăm că prin încheierea nr. 114/26.03.2023 pronunțată în dos. nr. 4612/111/2021/a1 al Tribunalului Bihor s-a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de Urgență nr. 120/2005 (s-a reclamat, în esență, că interpretarea în sensul că procurorul poate delega organelor de cercetare penală din cadrul Direcției Generale Anticorupție, efectuarea de acte de urmărire penală în cauzele în care subiectul activ al infracțiunii nu este angajat al Ministerului Afacerilor Interne, încalcă principiul legalității prev. de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituția României și art. 21 alin. (3) din Constituția României). Cauza a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub dos nr. 2143D/2023 din 04.08.2023 și se află în faza de raport.

De asemenea, potrivit Minutei Întâlnirii procurorilor șefi de secție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al parchetelor de pe lângă curțile de apel, online, 5-6 decembrie 2024, Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a subliniat faptul că a fost demarată verificarea practicii judiciare referitoare la problema de drept care face obiectul prezentei discuții, în vederea analizării oportunității promovării unui recurs în interesul legii.

Mai arătăm că, în urma consultării celorlalte Curți de Apel, au fost comunicate următoarele puncte de vedere:

În sensul primei orientări jurisprudențiale (competența DGA limitată la cauzele prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005):

- Curtea de Apel București
- Judecătoria Sectorului 1 București
- Judecătoria Sectorului 2 București
- Judecătoria Sectorului 3 București
- Judecătoria Sectorului 4 București
- Judecătoria Sectorului 5 București
- Judecătoria Sectorului 6 București
- Tribunalul Călărași
- Tribunalul Giurgiu
- Tribunalul Ialomița
- Tribunalul Ilfov
- Tribunalul Teleorman
- Tribunalul Vâlcea
- Tribunalul Galați
- Tribunalul Sibiu

În sensul celei de-a doua orientări jurisprudențiale menționată mai sus (competența DGA conform delegării, chiar și în alte cauze decât cele prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005):

- Tribunalul București
- Curtea de Apel Cluj
- Tribunalul Maramureș
- Tribunalul Bistrița-Năsăud
- Tribunalul Sălaj
- Tribunalul Cluj
- Curtea de Apel Galați
- Tribunalul Brăila
- Curtea de Apel Pitești
- Curtea de Apel Brașov

- Tribunalul Tulcea
- Judecătoria Constanța
- Judecătoria Hârșova
- Judecătoria Măcin
- Curtea de Apel Bacău
- Curtea de Apel Craiova
- Curtea de Apel Iași
- Tribunalul Iași
- Judecătoria Răducăneni
- Judecătoria Pașcani
- Judecătoria Hârlău
- Tribunalul Vaslui
- Curtea de Apel Timișoara
- Tribunalul Alba
- Tribunalul Hunedoara

În sfârșit, în doctrină s-au identificat puncte de vedere în sensul primei orientări jurisprudențiale (competența DGA limitată la cauzele prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005, chiar și în urma delegării):

- *"Instituții controversate de drept procesual penal"* – Andrei Zarafiu, Editura CH BECK 2024
- *"Competența Direcției Generale Anticorupție în efectuarea actelor de cercetare penală. Aspecte de jurisprudență neunitară."* – Ioan Dumitru Apachiței, Analele Științifice ale UAIC Iași, științe juridice, 2020

Judecător delegat. /

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Str. I.C.Brătianu, nr.1, Alba Iulia, jud.Alba, cod postal 510118 Tel. 0258-810289, 0258-810293 Fax. 0258-810286 e-mail: ca-albaiulia@just.ro site: www.curteadeapelalbaiulia.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

HOTĂRÂREA NR.7 din data de 03.03.2025

Având în vedere dispozițiile art. 15 alin. 1 și alin. 2 lit. a, ale art. 17 și ale art. 19 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243/2022, Colegiul de conducere s-a întrunit în ședința de lucru de la data de 03.03.2025. Ședința a fost convocată de doamna judecător Oana Maria Petrașcu, președintele Curții de Apel Alba Iulia.

Conducerea ședinței Colegiului de conducere a fost asigurată de doamna judecător Oana Maria Petrașcu, președintele Curții de Apel Alba Iulia. Au participat domnii judecători: Laura Maria Dehelean – vicepreședintele Curții de Apel Alba Iulia, Lucian Ioan Gherman – vicepreședintele instanței, Monica Maria Cismaru – președintele Secției I civile, David Diana Bianca, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal, Olimpia Maria Stânga – președintele Secției a II-a civile, Maria Elena Covaciu și Mariana Claudia Clonța.

Ședința de lucru a Colegiului de conducere a fost statutară din punct de vedere al numărului de membri participanți.

Conform art. 19 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, secretariatul ședinței Colegiului de conducere a fost asigurat de doamna Ioana Florina Boțan, prim grefier în cadrul Curții de Apel Alba Iulia.

COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL ALBA IULIA

Fiind sesizat cu sesizarea formulată de judecătorul delegat cu atribuții privind unificarea practicii judiciare din cadrul Secției penale de analizare a posibilității de a formula un recurs în interesul legii, în unanimitate,

Judecătorul delegat cu atribuții privind unificarea practicii judiciare în cadrul Secției penale a sesizat Colegiul de conducere cu analiza posibilității de a formula un recurs în interesul legii, în temeiul art. 741 Cod procedură penală, cu privire la următoarea problemă de drept: „**Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție (DGA) au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de**

lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent, exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005 sau și în alte cauze, conform delegării?”.

Analizând jurisprudența actuală în materie s-a evidențiat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005 coroborat cu art. 324 Cod procedură penală.

Într-o primă orientare jurisprudențială, s-a considerat că lucrătorii poliției judiciare din cadrul DGA au competența să efectueze, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse prin delegare de procurorul competent **doar în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005**, respectiv *”infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de personalul Ministerului Administrației și Internelor”*.

În a doua orientare jurisprudențială, s-a considerat că lucrătorii poliției judiciare din cadrul DGA au competența să efectueze, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse prin delegare de procurorul competent **și în alte cauze decât cele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005**.

În raport de toate cele ce preced, întrucât *se identifică o practică judiciară divergentă în ceea ce privește problema de drept în discuție*, se apreciază oportună sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei Decizii în recurs în interesul legii.

În temeiul dispozițiilor art. 17 și 18 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 3243/2022 a Consiliului Superior al Magistraturii, constatând că sunt întrunite prevederile art. 471 Cod procedură penală și față de dispozițiile Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 148/2015, membrii Colegiului de conducere vor dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii, cu privire la problema de drept: ***„Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție (DGA) au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent, exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005 sau și în alte cauze, conform delegării?”***.

Punctul de vedere exprimat de Colegiul de Conducere, este în sensul că lucrătorii poliției judiciare din cadrul DGA au competența să efectueze, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse prin delegare de procurorul competent doar în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005, respectiv *”infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție,*

cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de personalul Ministerului Administrației și Internelor”.

HOTĂRĂȘTE :

Art.1. În temeiul art. 471 Cod procedură penală dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii cu privire la problema de drept: „*Lucrătorii poliției judiciare din cadrul Direcției Generale Anticorupție (DGA) au competența să efectueze, prin delegare, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent, exclusiv în cauzele privind infracțiunile prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 120/2005 sau și în alte cauze, conform delegării?*”.

Președintele Colegiului de Conducere:

Oana Maria PETRAȘCU

